

[Lange.]

tage nogen bindende Stilling hertil forekommer det mig rent personlig, at meget taler for, at de to Lovforslag gennemføres samtidig.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillige mit Partis Beredvillighed til en saglig Forhandling — jeg nærer ikke saa stor Foragt for en saglig Forhandling, som den ærede sidste Taler syntes at nære —, en saglig Forhandling om det foreliggende Lovforslag med en hurtig Gennemførelse som Maal, men stadig under Hensyntagen til, at en Banklovs Opgave maa være dobbelt: at bringe den størst mulige Sikkerhed i vore Bankers Forhold uden dog at svække deres Evne til at støtte det sunde Erhvervsliv.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget, saaledes som det foreligger. Det vilde sikkert være meget ønskeligt, og jeg maa føje til, at jeg aldeles ikke tror paa, at der nu kan opnaas noget som helst til Nytte eller Gavn ved yderligere Drøvtygning paa Lovforslaget. Det gælder om en Banklovs Bestemmelser som om en Mængde Loves Bestemmelser, at hvis man betragter dem som rent Diskussionsgrundlag, kan man blive ved at diskutere Aar ud og Aar ind, blive ved at trække Tov, blive ved at stille den ene Persons eller det ene Partis Mening op imod det andets; men det er jo ikke det, der er Opgaven. Det forekommer mig, at de Banklovsbehandlinger, der har fundet Sted siden de store Bankkrak for en halv Snes Aar siden, er et Vidnesbyrd om, at Lovgivningsmagten ofte i for høj Grad henger sig til Drøftelse frem og tilbage, frem og tilbage og i for ringe Grad tænker paa, at dens Opgave dog ogsaa er den at træffe Beslutninger og faa Resultater frem, i dette Tilfælde til Gavn for det Erhvervsliv, som Rigsdagen gennem sine Love skulde tjene. Derfor vil jeg udtale det Ønske, at dette Lovforslag maa kunne gennemføres nu, uændret og i denne Samling. Skal Diskussionen om Enkeltheder til at begynde igen her i Tinget, hvor Lovforslaget og dets Principper tidligere har været grundigt drøftet, og Lovforslaget sendes tilbage til Folketinget, maa Flertallet jo dér med samme Ret kunne sige: Saa vil vi atter diskutere — og dette tror jeg ikke er et sagligt Formaal tjenligt.

Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget, som det er, men vil dog gerne pege paa enkelte Ting i det, som jeg imidlertid ikke ønsker forandret, da jeg mener, der nu er saa megen Enighed samlet om dette Lovforslag, baade indenfor Rigsdagen og i de

Kredse af Erhvervslivet, som Loven særlig berører, at Ændringsforslag nu ikke vil være af det gode. Jeg vil da blot udtale min Betænkelighed ved, at Smaa banker allerede inden 1934, eventuelt 1939, skal have bragt Mindstekapitalen op. Jeg haaber, det maa kunne lade sig gøre, og jeg tror ogsaa, det kan det, men der kan komme Vanskeligheder — det afhænger noget af, hvordan Tiderne udvikler sig. I øvrigt ser jeg paa dette Spørgsmaal saaledes, at der, som Erhvervslivet har formet sig efter Deflationen, neppe i større Udstrækning vil være Brug for flere Banker — vi har maaske snarere for mange end for faa her i Landet —, og jeg kunde derfor, saaledes som Forholdene er nu, godt gaa ind paa, at der skulde gives Koncession til Oprettelse af nye Banker. Jeg er ikke blind for Smaa bankernes Betydning mange Steder, navnlig i Landdistrikterne af Hensyn til mindre Finansiering af Landbrugsbedrifter, og særlig under Hensyntagen til, at de større Pengeinstitutter i vore Købstæder ofte har mere Interesse for Byernes Erhvervsliv og for lidt Interesse for denne Smaa finansiering af Fornødenheder for Landbrug i Købstædernes Omegn. Men de smaa Banker er der jo ogsaa, og de kan stadig oprettes efter denne Lov.

De Bestemmelser, der er truffet om Forholdet mellem Bankens Egenkapital og samlede Gælds- og Garantiforpligtelser, om Bankers Likviditet, om Forholdet til enkelte Kunder, er jo Resultat af langvarige Drøftelser, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem, men anbefale at tage dem saaledes, som de nu er. Jeg havde gerne set, at man havde faaet en klar Bestemmelse i § 9 om Direktørers Stilling som Bestyrelsesmedlemmer i andre Selskaber, og navnlig i Selskaber, som Banken finansierer. Den Mellemsvej, man nu har fundet, tilfredsstiller mig ikke fuldt ud, men jeg kan dog anbefale den til Vedtagelse.

Jeg forstod paa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lange), at han i det væsentlige kunde tage Lovforslaget, og at det var hans alvorlige Villie, at det skulde gennemføres i denne Samling. Derimod var jeg ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ked af at høre de Udtalelser, som Venstres meget ærede Ordfører (Stensballe) fremsatte; jeg fik det Indtryk, at den højtærede Minister, Guden Baldur, havde glemt at tage Misteltenen i Ed, inden han gik til videre Forhandling om sit Arbejde. Jeg haaber imidlertid, at det maa kunne lykkes trods den ikke velvillige Tone, der lød fra det ærede Medlem, at naa til et Resultat, saaledes som Lov-